Curs: Probabilități și Statistică Instructor: A. Amărioarei

Proiect

Notă: Raportul poate fi scris în $Microsoft\ Word$ sau LaTeX (pentru ușurință recomand folosirea pachetului rmarkdown din R - mai multe informații găsiți pe site la secțiunea Link- $uri\ utile$). Toate simulările, figurile și codurile folosite trebuie incluse în raport. Se va folosi doar limbajul R.

1 Problema 1

Considerăm următoarele distribuții: Bin(n, p), $Pois(\lambda)$, $Exp(\lambda)$, $\mathcal{N}(\mu, \sigma^2)$

- 1. Generați N=1000 de realizări independente din fiecare repartiție și calculați media și varianța esantionului.
- 2. Ilustrați grafic funcțiile de masă, respectiv funcțiile de densitate pentru fiecare din repartițiile din enunțul problemei. Considerați câte 5 seturi de parametrii diferiți pentru fiecare repartiție și suprapuneți graficele pe aceeasi figură pentru fiecare rapetitie. Adăugati si legenda.
- 3. Pentru seturile de parametrii de la punctul anterior trasați funcțiile de repartiție pentru fiecare repartiție (tot suprapuse) si adăugati legenda corespunzătoare.

Scopul următoarelor subpuncte este de a evalua acuratețea unor aproximări ale funcției de repartiție a binomialei $\mathcal{B}(n,p)$. Vom compara următoarele patru aproximări (cu excepția aproximării Camp-Paulson, celelalte trei au fost văzute la curs):

a) Aproximarea Poisson

$$F_{n,p}(k) \approx F_{\lambda}(k) = \sum_{x=0}^{k} e^{-\lambda} \frac{\lambda^x}{x!}, \quad \lambda = np$$

b) Aproximarea Normală (rezultată din Teorema Limită Centrală)

$$F_{n,p}(k) \approx \Phi\left(\frac{k - np}{\sqrt{np(1-p)}}\right)$$

c) Aproximarea Normală cu factor de corecție

$$F_{n,p}(k) \approx \Phi\left(\frac{k+0.5-np}{\sqrt{np(1-p)}}\right)$$

d) Aproximarea Camp-Paulson¹

$$F_{n,p}(k) \approx \Phi\left(\frac{c-\mu}{\sigma}\right)$$

pentru $c = (1-b)r^{\frac{1}{3}}$, $\mu = 1-a$ și $\sigma^2 = a+br^{\frac{2}{3}}$ unde $a = \frac{1}{9(n-k)}$, $b = \frac{1}{9(k+1)}$ și respectiv $r = \frac{[(k+1)(1-p)]}{[p(n-k)]}$.

Grupele: 241, 242, 243, 244

Pagina 1

¹A se vedea articolul lui Camp, B. H. - *Approximation to the Point Binomial*, Annals of Mathematical Statistics, 22, pp. 130-131, 1951.

Curs: Probabilități și Statistică Instructor: A. Amărioarei

- 4. Pentru fiecare $n \in \{25, 50, 100\}$ și fiecare $p \in \{0.05, 0.1\}$ să se afișeze un tabel cu șase coloane (k, Binomiala, Poisson, Normala, Normala Corecție, Camp-Paulson) în care să apară aproximările de mai sus pentru funcția de repartiție și de masă a binomialei, pentru $k \in \{1, 2, ..., 10\}$.
- 5. Pentru a cuantifica acuratețea aproximărilor de mai sus vom folosi ca metrică, eroarea maximală absolută dintre două funcții de repartiții F și H (numită și distanța Kolmogorov) dată de formula

$$d_K(F(k), H(k)) = \max_{k} |F(k) - H(k)|.$$

Pentru fiecare $n \in \{25, 50, 100\}$ ilustrați pe același grafic erorile maximale absolute (folosind diferite culori și simboluri pentru puncte) dintre funcția de repartiție binomială și cele patru aproximări de mai sus considerând $0.01 \le p \le 0.5$. Ce observați ?

2 Problema 2

Obiectivul acestui exercițiu este de a simula un vector aleator (X_1, X_2) repartizat uniform pe discul unitate D(1) (discul de centru (0,0) și de rază 1). Densitatea acestuia este

$$f_{(X_1,X_2)}(x_1,x_2) = \frac{1}{\pi} \mathbf{1}_{D(1)}(x_1,x_2).$$

Pentru aceasta vom folosi două metode. O primă metodă este metoda de simulare prin acceptare și respingere. Această metodă este des utilizată pentru generarea unei v.a. repartizate uniform pe o mulțime oarecare E. Metoda constă în generarea unei v.a. X repartizată uniform pe o mulțime $F \supset E$ mai simplă decât E, apoi de a testa dacă X se află în E sau nu. În caz afirmativ, păstrăm X altfel generăm o nouă realizare a lui X pe F.

- 1. Justificați teoretic că putem simula un vector (cuplu) aleator repartizat uniform pe pătratul $[-1,1]^1$ plecând de la două v.a. independente repartizate uniform pe segmentul [-1,1].
- 2. Prin metoda acceptării și respingerii simulați N = 1000 de puncte independente repartizate uniform pe discul unitate D(1). Reprezentați grafic punctele (X_i, Y_i) din interiorul discului unitate cu albastru, și pe celelalte cu roșu.
- 3. Calculați media aritmetică a distanței care separă cele N puncte de origine. Comparați rezultatul cu media teoritică a variabilei corespunzătoare.

O a doua metodă de simulare a unui punct (X,Y) repartizat uniform pe D(1) constă în folosirea schimbării de variabilă în coordonate polare: $X = R\cos(\Theta)$ și $Y = R\sin(\Theta)$.

- 4. Plecând de la densitatea cuplului (X,Y), găsiți densitatea v.a. R și Θ .
- 5. Simulați N=1000 de puncte prin această metodă și ilustrați grafic aceste puncte (incluzand conturul cercului).

Grupele: 241, 242, 243, 244 Pagina 2